

Hector

Over de bemiddeling van Hector kunnen we een boek schrijven! Gelukkig wel een boek met een happy ending, maar zijn verhaal had zomaar heel anders kunnen aflopen.

Waardering Nog niet gewaardeerd
[Stel een vraag over dit artikel](#)

Hector kwam samen met Garance bij Voordewindhond in verband met de gezondheidstoestand van hun bazinnetje. Op een zondagmiddag namen we de twee honden over en gingen linea recta naar een bos in de buurt van Zeist om daar met een potentiële adoptiefamilie kennis te maken.

Door een wel heel ongelukkig misverstand werd Hector afgelijnd. En hup, daar spoot hij weg. Elf dagen lang doolde hij door de bossen van Austerlitz, maar uiteindelijk liep hij toch in een strategisch opgestelde vangkooi en konden we hem, wel vermagerd maar verder ongeschonden, in onze armen sluiten.

Hector mocht eerst opknappen bij Klazien, die hem 's ochtends uit de vangkooi had gehaald. Na korte tijd meldde zich een aardige familie, met twee whippetdames, die de inmiddels aardig uitgeruste Hector wel zagen zitten.

Op een mooie zaterdagmiddag werd er kennis gemaakt. We hebben wel erg gelachen om Hectors racistische neigingen. De honden van Klazien zijn geen windhonden, en hoewel Hector zeker niet lelijk tegen zijn tijdelijke viervoetige familieleden deed, was hij ook niet in geïnteresseerd. Hij deed of hij ze niet zag. Maar.....toen de twee whippetdames naar binnen stapten, was dat wel even *other cook*! Hij vond ze ge-wel-dig!!! Twee van zulke charmante vrouwen en helemaal voor hem. Hij kon zijn geluk niet op.

Hector, die intussen door Klazien was omgedoopt in Hunter, is met groot enthousiasme in de auto gestapt, op weg naar een nieuw leven. We hebben de nieuwe mensen nog wel even op het hart gedrukt hem pas los te laten lopen als heel erg duidelijk is dat hij weet bij wie hij hoort.

De berichten zijn prima en we wensen Hunter nog een lang en veilig leven met zijn nieuwe mensen en zijn nieuwe vriendinnen!